

Norges rolle i Syria-krisen

Språkbruken til innvandringsminister Sylvi Listhaug (Frp) må ikke få avspore den viktigere debatten om Syria og flyktnings situasjonen ved Europas yttergrenser. Vi burde heller diskutere hvordan krigen i Syria kan avsluttes og menneskelige tragedier avverges.

Erna Solberg etterlyser riktig nok «hverdagsintegrering». Da er det ikke rart at det blir diskusjon når hun gir en av Norges mest polariserende politikere blankofullmakt til å dyrke en mer brutal versjon av den gamle «Jern-Erna»-linja.

Solberg må dømmes på det hun gjør, ikke bare det hun sier. Og Solberg har satt Sylvi Listhaug til å forvalte asylforliket. Da er det også Solbergs problem at Listhaugs forvaltning sår tvil

om vår lojalitet til internasjonale konvensjoner. Og om regjeringens respekt for sine støttepartier. Enten det er snakk om de generelle støttepartiene KrF og Venstre eller asyl-støttepartiene Sp og Ap.

Men Solberg har faktisk gjort noe i positiv retning. Hun har tatt internasjonale grep som det står mer respekt av. Skal Syria-krisen noensinne løses, må verdenssamfunnet åpne lommeboka. Som pådriver for giverlandskonferansen har Solberg både bidratt med norske penger og fått andre land til å bidra.

Det er en god start. Situasjonen i Syria viser imidlertid at det er langt fra nok. Militære inngrep fra Russland på Assad-regimets vegne og fra vestlige land på deler av opprørsbevegelsens vegne går hardt ut over IS, men rammer også sivilbefolkning. I

Oppsummert

Problemer i vente

1 Alt tyder på en ny vår med store mengder mennesker på flukt fra krigshandlinger i og rundt Syria.

Norge må gjøre noe

2 Krisen vil nå Norge på en eller annen måte. Selv den som er seg selv nok, må innse at det er viktig å løse krisen før den blir for stor.

Mer enn Sylvi Listhaug

3 Det virker ikke åpenbart at innvandringsminister Sylvi Listhaug (Frp) gjør situasjonen bedre. Men saken må ikke reduseres til en persondebatt.

tillegg forrykkes maktbalansen i Syria på måter som gjør konflikten mer brutal og fastlåst.

Vi går en ny vår i møte med hundretusenvis av mennesker på flukt. Syrerne fra den hardt rammede Aleppo-regionen flykter mot grensa til Tyrkia. Der møter de aller fleste foreløpig en stengt dør. Tyrkia slipper bare inn de syrerne som har akutt behov for legehjelp.

Men hvis en halv million mennesker på flukt fra krig blir desperate nok, er det vanskelig å stoppe dem.

Norge kan ikke løse krisen. Men vi kan bidra med bistand. Vi kan ta imot en respektabel andel av flyktingene på en anstendig måte. Og vi kan bidra til diplomatisk løsning på Syria-konflikten.

Har husene sjel?

DAGENS GJEST

Finnes det lykkelige hus, snille hus, harmoniske hus eller ulykkelige hus? Har du møtt et hus som smiler til deg? Hus er som mennesker. Står det bra til på innsiden, ser du det utenpå.

Det var i 2007 at Interiører i Karlstad dukket opp i Lars Hjalmar's bokhandel på Stora torget. Forretningen ligger i utidsmessige lokaler i frimurernes gamle høyborg, Frimurarhuset, der unionsforhandlingene ble ført mellom Norge og Sverige høsten 1905.

Den tilhører samme tradisjon som Nils Hauffs bokhandel i Universitetsgaten i Oslo, den som ikke lenger finnes. Nils Hauff var humanisten og kunstsamleren, han som elsket bøker, som fylte butikkhyllene sine med kjærlighet og som den 8. mai 1945 lukket butikkdøren sin med følgende beskjed i vinduet til kundene: «Stengt på grunn av glede».

Nils Hauff døde det året jeg selv ble født (1963), mens butikken hans holdt det gående enda et par tiår. Men så forsvant også den. Siden har hundrevis av bokhandlere

og andre småforretninger fulgt samme veien. I Oslo som ellers i landet.

Butikker drevet frem av en ømhet for varene som gjemte seg i hyller og skuffer. Mann- og konebutikker, enkefruer og jomfruer, etterfølgere, brødre og gamle madamer.

Mange av dem var ikke stort mer enn en dør og et butikkvindu, en disk og reoler helt opp til taket. Ikke all verdens omsetning, men det var forretninger som ga byene liv, som pyntet vinduene sine til jul, som hadde drops på lur til små kunder og pent innpakningspapir til de store.

Det var dem som ga oss minner å vokse på, som gjorde Horten til Horten og Namsos til Namsos. De finnes fremdeles her og der, men det blir stadig lengre mellom dem som umerkelig gjør handelen til en opplevelse, og som mener at lokalene skal speile dem selv og varene de selger.

Men er vinden i ferd med å snu? Begynner vi å bli lei rådyre billigvarer, produsert av hender vi ikke kjenner, på et steder vi ikke har hørt om? Er likegyldige og arealeffektive lokaler med greit lys, uinteressert betjening og en-

Sjur Harby

Sjur Harby er arkeolog og skribent

deløse stativer med mer av det samme i ferd med å ta livet av seg selv? Jeg håper det.

I det stille har Torill Løvstad i bygningsvernforretningen Molo i Oslo pusset opp et gammelt butikklokale i en av byens sidegater. Gården er tegnet av arkitekt Georg Heinecke og sto ferdig i 1896. Heinecke kom fra Drammen, var utdannet tømrer og murermester i tillegg til å være arkitekt. Han slo seg opp under høykonjunkturen som endte i Kristiania-krakket i 1899.

hans finnes fremdeles, i tre eller fire etasjer, oppført i teglstein med rikt detaljert fasadebehandling i nyrenessanse eller nybarokk. I første etasje fant han plass til to eller tre butikklokaler av det slaget som hadde et rom mot gaten og lager mot bakgården.

Torill Løvstad tilbakefører lokalet med brystningspaneler, takrosetter, fargesetting og snekkerglede. Tradisjonshåndverkere har lagt hele sin sjel i at lokale og virksomhet skal snakke med hverandre. For det er nemlig slik som ordfører Lena Melesjö Windahl skrev i forordet i til boken Interiører i Karlstad «att interiören är husets själ».

NY TREND?

«Begynner vi å bli lei rådyre billigvarer, produsert av hender vi ikke kjenner, på et steder vi ikke har hørt om?»

SAGT

av andre

FOTO: HÅKON MOSVOLD LARSEN/NTB SCANPIX

Hetses: Trine Skei Grande.

«Festung Europa»

* «Poenget med festninger er at de på innsiden selv bestemmer om portene skal åpnes. Avtar migrasjonen, vil man igjen kunne åpne, men man må ha kontrollen.»

Professor Janne Haaland Matlary i Dagens Næringsliv.

Noen går foran

* «I disse tider da hatytringer oversvømmer både sosiale medier og andre arenaer i det offentlige rom, er det flott at nettopp ungdom går foran og viser andre at hatytringer ikke er akseptabelt.»

Vårt Lands politiske redaktør Berit Aalborg skryter av et Unge Høyre-medlem på 15 som støttet Venstres Trine Skei Grande da hun ble hetset.

Vil endre alt

* «Om vi virkelig vil ha en streng og rettferdig politikk, må hele asylinstituttet legges om.»

Astrid Meland, kommentator i VG.

Nasjonen beklager

* I en artikkel om økt vedsalg i januar skrev Nationen at myndighetene har advart mot vedfyring på grunn av svevestøvproblemer. Vedfyring står for en betydelig andel av det totale svevestøvutslippet i Norge. Flere kommuner og Enova har støtteordninger for å skifte ut gamle vedovner, for å redusere utslippene av svevestøv. Myndighetene har imidlertid ikke kommet med en advarsel mot å fyre med ved. Vi beklager feilen. **Red.**

Nasjonen arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale bes ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. PFU holder til i Oslo, tlf. 22 40 50 40. Epost: pfu@presse.no

 N NATIONEN www.nationen.no	 Sjefredaktør (konst): Rino Andersen rino.andersen@nationen.no	 Politisk redaktør: Kato Nykvist kato.nykvist@nationen.no	 Nyhetsredaktør (konst): Alexander Gjermundshaug alexander.gjermundshaug@nationen.no
--	--	---	--